

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נו.

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵלֵי יוֹ: קָמָן לֹ: מִסְדֵּרִין
(ב) טוֹ: אֵל: מִחֵם מַחֵם: אֵל:
הַקֹּהֵל וְחֹסֶם דָּבָר: מִחֵם: שִׁבְעִין
לָשׁוֹן עֵשׂ: (ד) מִסְדֵּרִין בְּסִדּוֹת
פִּיגֵי אֵל: בְּסִדּוֹת לֵב: אֵל:
(ה) אֵל: בִּיקוֹן אֲרָמִית קֶרֶן לִבְנוֹת
מִסְמֵחַ וְתֹמֶלֶת אֲרָמִית: כּוֹ: זִיגֵי
(ו) וְיִקְרָא לֵד: (ז) מִפְּסִין.
(ח) וְיִתְּנֵהוּ יוֹ: אֵל: בִּיקוֹן אֲרָמִית
(ט) יִבָּא לֵד מִפְּסִין מִחֵם אֲרָמִית
(י) שִׁיגֵי לֵד: אֵל: בְּנִתֵהוּ בִּיאוֹ:
כִּתְבוּ מִסְדֵּרִין לֵעֵלֵי יוֹ: דִּי
וְשִׁמְלֹה: (כ) שִׁיגֵי מִיזֵי זִיגֵי
מִסְמֵחַ הַקֹּהֵל: אֵל: שִׁיגֵי
(ג) בִּיקוֹן שִׁבְעִין מִיזֵי יוֹ שִׁמְלֹה
מִחֵלֵל: אֵל: הַסִּיד: זִיגֵי
(ד) כִּתְבוּ: אֵל:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

אינטרייך למעוטי מנפון:
ני מצנין אז כשאר חטאות
דזכלל יא חטאת היא אמאי
זש השער דסמיכה: ותייתי.

לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה מתקין
לה רבינא תינח לרבי יהודה לרבי שמעון
מאי איכא למימר א"ל מר זוטרא בריה דרב
מרי לרבינא לרבי יהודה נמי מאי דאיתרבי
איתרבי מאי דלא איתרבי לא איתרבי וכו'
תימא אי לא מעטיה קרא הוה אמנא תיתי
בבניא בן סמיכה גופה לישתק קרא מיניה
ותיתי בבניא בן סמיכה אלא שעה מדורות לא
לפינן הכא נמי שעה מדורות לא ילפינן אלא
אותו ^א מעון צפון ואין השוחט עומד בצפון
מדרבי אחייה נפקא ^ב דתניא רבי אחייה
אומר וישחט אותו על ירך המזבח צפונה מה
ת"ל לפי שמצינו במקבל שעומד בצפון
ומקבל בצפון ואם עמד בדרום וקיבל בצפון
פסול יכול אף זה כן ת"ל אותו אותו בצפון
גולא השוחט צריך להיות עומד בצפון אלא
איתו בצפון ואין בן עוף בצפון סלקא דעתך
אמינא ליתי בק"ו מן צאן ומה בן צאן
שלא קבע לו כהן קבע לו צפון בן עוף
שקבע לו כהן אינו דין שקבע לו צפון מה
לבן צאן שכן קבע לו כלי אלא אותו בצפון
ואין פסח בצפון ^ג פסח מדר"א בן יעקב נפקא
דתניא ^ד רבי אליעזר בן עקב אומר יכול יהא
הפסח מעון צפון ודין הוא ומה עולה שלא
קבע לה זמן בשחיטתה קבע לה צפון פסח
קבע לו זמן לשחיטתו אינו דין שקבע לו
צפון ^ה מה לעולה שכן כליל מחטאת ^ו מה
לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות
מאשם ^ז מה לאשם שכן קדשי קדשים מכולהו
נמי שכן קדשי קדשים אלא לעולם כדקאמרין
מעיקרא אותו בצפון ואין השוחט בצפון ודקא
קשיא לך מדר' אחייה נפקא דר' אחייה לאו
למעוטי שוחט בצפון הוא דאתא אלא הכי
קאמר אין השוחט בצפון אבל מקבל
בצפון מקבל מלקח ולקח ^ח נפקא לקח ולקח
לא משמע ליה: וחייב רב פפא ^ט אפאה
עריכתה ועל אפייתה: אמר רב פפא ^י אפאה
לוקה שתים אחת על עריכתה ואחת על
אפייתה והא אמרת מה אפייה מיוחדת שהיא
מעשה יחיד וחייבין עליה בפני עצמה לא
קשיא הא דעריך הוא ואפה הוא הא דעריך
חבריה ויהיב ליה ואפה ^{יא} ת"ל בכור שאחזו
דם מקזין ^{יב} אותו את הדם במקום שאין
עושין בו מום ואין מקזין ^{יג} את הדם במקום
שעושין בו מום דברי ר"מ וחכ"א ^{יד} יקזין אף
שלא ישחוט ^{טו} [על אותו מום] ^{טז} ר"ש אומר

דאפייה גמר עריכה היא וס
הוא אכתי מעשה יחידי

אפיה ואינה גמר עריכה
הוא כלומר עשה גמר ה
לו עריכה בצדדי אפיה דה
דכי' הוה ליה למימר לה
כ' ש' שמעון נטעמיה דלמא
פסולי המוקדשין (דף ג:) **ו**
ס' הרי זה לא יטחון עליו ר'
ש' שמואל הלכה כר' שמעון ו
שמעון בדרייתא אמר לה שר'
דטעון צפון מרשחא את החטאת להכי
נז' למסריה ויהי חביבא אד בסיסין דר'
ורוחת לרבינן ופתי ופתי ופתי ופתי
דאיהו מקומן : בן יור' שקביל לו כן
אחי אלה לך צריך חותן : מכילתו : לא
לא למטב שחם כחבצות וזה דא
אכל קעבט שחם בלמך וזה דא
א' ע' ר' אבה אלא אפיה בלבד כלומר
אדקאמר מה שחם יחידות ר' בן
ששון : ר' שמעון קיל' מכילתו אלא

לרבות שיערי עבודת כוכבים אֲסִימִיחָהּ. ממה מיפוק ליה
מלתיקוט לפר העלס דבר של יציור כלמרי' פברק
יִשׁ (נחסיס דף מה). הטעמא דהוה שיערי עבודת כוכבים והסם
לדריש שמעון נמי אחיז וי"ל האלו היקשא ליהא אלל גנבי הוהא
דווקא אי נמי מהיקשא לא הוה ידעינן
משום דכתיב ב"ה הוה והוה מוקמינן
לשמעוני שיערי עבודת כוכבים וכן
קומח לקמן פרכ שמי מדות (דף 35)
לר' שמעון מאי איכא אֲסִימִיחָהּ.
דלמנעט שיערי עבודת כוכבים
לא מסתבר לאוקמי כיון שזה סעלר
מטאות ענעלמ: **אלא** שעה מדורות
אֲי יִפְגִּין. והא דמיציעי לן בפ"ק
דסנהדרין (דף טו): שור סיני כמנה
דמי גמרינן שעה מדורות או לא הסם
גלויה מילתא צעלמא הוה (דף 3)

השוחט עומד בצפון
ד'תניא רבי אחייה
דרך המזבח צפונה מה
קבל שעומד בצפון
י בדרום וקבל בצפון
ל"ל אותו אותו בצפון
ות עומד בצפון אלא
בצפון סלקא דעתך
צאן ומה בן צאן
ע לו צפון בן עוף
שנקבע לו צפון מה
כלי אלא אותו בצפון
מדר"א בן יעקב נפקא
יעקב אומר יכול יהא
הוא ומה עולה שלא
קבע לה צפון פסח
אונו דין שקבע לו
כליל מחטאת ^ו מה
על חייבי כריתות
קדשי קדשים מכולהו
לא עולם שדאמרין
השוחט בצפון ודקא
נפקא דר' אחייה לאו
הוא דאתא אלא הכי
בצפון אבל מקבל
נפקא לקח ולקח
ב על לישתה ועל
אמר רב פפא ^ז אפאה
עריכתה ואחת על
אפייה מיוחדת שהיא
ליה בפני עצמה לא
אפא הוא על דערך
ת"ר בכור שאחיו
הדם במקום שאין
את הדם במקום
מ"מ והכ"א יקין אף
ר"ש אומר
אף

והואמרת מעשה יחיד ותימה מאי קמשי הא דערך הוא ואפסה
ואת לא היו דאכיז עריכה צהדה ונראה לפרש דחייב שתיס משום
דין ממעשה יחיד דמשמע שאין מלאכה אחרת עמה ולא חייבין
בה צבעות האפייה והא דקרי לה מעשה יחיד משמע דאין מייחבין
בה ליכא צבוע בזה וצדא אפייה אלמ מעשה יחיד הוא וקנת קטא
ועבד גמר עריכה הא דלא עבד גמר עריכה: **רבי שמעון אומר**
צבד שאין מתכוין מותר חה לא נתכוין להטיל צו מוס על מנת לשחוט
א שחחו דס אפי' מת אין מקיין לו דס דברי רבי יהודה וכו' א יקי
מעון אומר יקי אפי' שעושה צו מוס ומיימי צגמ' ברייתא דשמעתין
די ר' שמעון אילימא ר' שמעון דמתי' עד השבא לא שמעינן שמואל
שמעון צבועיהא מעטס צבד שאין מתכוין אללא אפי' במתכוין ומי שרי
ומדע

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בב א מיי פ"א מהל' פסוק"מ
הלכה ט:
בג ב מיי שם הלכה ח:
ג [מיי] פ"ב מהלכות מעה"ק
הלכה טו ועי' כ"מ ולח"מ]:
בד ד מיי פ"ב מהלכות זכורות
הלכה יג:

תורה אור השלם

1. וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ
צִפְנָהּ לִפְנֵי י' וְחָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וִיקְרָא אֵל יֵא

שיטה מקובצת

- [illegible]

[illegible]

(א) נראה דל"ל דילמא אחי להקח בצבור שאלחו דם במקום שיכול להתרפאות כו' וצבה"ג אמרי רבנן כו':